

**ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ**

**ΤΜΗΜΑ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ**

**“Butterfly in my room”
ΠΤΥΧΙΑΚΗ**

**Α' ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΧΑΡΑΚΤΙΚΗΣ
Κωνσταντίνα Κότσιου**

Αικατερίνη Γ. Μονιάκη

Επιβλέπων Καθηγητής
Κωνσταντίνα Κότσιου

Αθήνα 2022

Η πεταλούδα μπήκε στο δωμάτιό μου. Είχαν περάσει πολλές ώρες να κάθομαι στο κρεβάτι. Όταν ήρθε η ώρα να ανάψω το φως, την πήρα χαμπάρι. Δεν είχα καταλάβει τι ήταν αυτό που πετούσε προς τη λάμπα και τρόμαξα προς στιγμήν. Δεν ήξερα πώς να τη βοηθήσω να βγει έξω, άνοιξα το παράθυρο αλλά δεν βγήκε. Είχε επικεντρωθεί στο να πετάει γύρω από το φως.

Φοβήθηκα μην καεί και το έκλεισα, έμεινα με το φως της οθόνης του λάπτοπ. Σίγουρα ο ερχομός της πεταλούδας είχε περισσότερο ενδιαφέρον από τη μούφα ταινία που έβλεπα. Μα καλά πώς γίνεται σε όλα τα λαβ στόρι οι χαρακτήρες να είναι τόσο φλατ; Εγώ νομίζω ότι η διαδικασία του έρωτα είναι ένας κύκλος γεγονότων που ακόμα και εάν ολοκληρωθεί είναι προορισμένος να ξαναπαίξει σε λούπα στις ζωές μας. Κάθε φορά που εισχωρούμε στον κόσμο ενός άλλου γινόμαστε καινούρια άτομα, χτίζουμε μαζί έναν νέο κόσμο, που είτε γκρεμιστεί είτε όχι κουβαλάμε πάντα καμμάτια του στις τσέπες μας. Έναν κόσμο 'δικό μας', μυστικό και προστατευμένο καλά, που οι δικές μας λέξεις βγάζουν νόημα και έχουν πλάκα. Σίγουρα δεν είμαστε τόσο φλατ.

Πάλι δεν βγήκε. Έκατσε στον τοίχο από πάνω μου. Δεν μπορούσα να την πιάσω γιατί φοβόμουν μην κάνω σκόνη τα φτερά της. Κάποια στιγμή ξεχάστηκα και άναψα το φώς, μόνο τότε ξανάρχισε να κάνει βόλτες γύρω από τη λάμπα. Το έκλεισα γρήγορα, δεν την έβλεπα πια, σκάναρα με τα μάτια μου όλο το δωμάτιο και τελικά την εντόπισα. Ήταν πάνω στο αγαπημένο μου φλοράλ φόρεμα, μέσα στη μισάνοιχτη ντουλάπα. Γέλασα, μάλλον την ξεγέλασαν τα λουλούδια αλλά αφού της αρέσει OK. Μου έκανε παρέα για περίπου τρεις μέρες, παρ'ότι το παράθυρο ήταν ανοιχτό. Μια την έβλεπα στον τοίχο ψηλά, μία κρυβόταν στη ντουλάπα.

Χάρηκα με την επίσκεψη, πάντα ήθελα να κάνω τατού μια πεταλούδα. Η πεταλούδα είναι η ελπίδα, πετάει στο φως, είναι πολύχρωμη και εύθραυστη. Ζει στην καλοκαιρία, είναι στιγμή. Το πέταγμά της είναι μονοπάτι γύρω από το φως και ανάλαφρο σαν τον αέρα, στο δρόμο της είναι τα λουλούδια. Όταν ερωτευόμαστε έχουμε πεταλούδες στο στομάχι. Η πεταλούδα μεταμορφώνεται, βγαίνει από το κουκούλι της - εξέλιξη. Από την άλλη, πάνω απ'όλα μια πεταλούδα πρέπει είναι ελεύθερη, ίσως δεν έχει καμία δουλειά ακίνητη πάνω στο σώμα μου. Πώς θα φαίνονται άραγε τα τατού μου επάνω μου όταν μεγαλώσω;

Δεν ξέρω αν κατάφερε να φύγει ποτέ, ή αν έμεινε για πάντα στη ντουλάπα και θα τη βρω όταν μαζέψω τα καλοκαιρινά μου ρούχα. Πάντως στο τέλος της τρίτης μέρας δεν την ξανασυνάντησα. Αναρωτιέμαι τι σκέψεις θα μου πυροδοτήσει η επόμενη πεταλούδα στο δωμάτιό μου, αν μπει.

Butterfly in my room

The butterfly entered my room. I had spent many hours sitting in bed. I noticed it when I turned the light on. I did not understand what was flying towards the lamp and I was momentarily frightened. I didn't know how to help it, I opened the window but it didn't go out. It was focused on flying around the light.

I was afraid it would burn itself and I turned the lamp off. I was left with the light of the laptop screen. Certainly, the arrival of the butterfly was more interesting than the dumb film I was watching. Well, how come in all the love stories the characters are so flat? I think that the process of love is a cycle of events that, even if completed, is destined to be repeated in our lives. Every time we enter another person's world, we become new people, we build a new world together, which, whether it falls apart or not, we always carry pieces of it in our pockets. A world that is 'ours', secret and well protected, where our own words are funny and make sense. We're definitely not that flat.

The butterfly didn't come out again. It sat on the wall above me. I couldn't catch it because I was afraid of crashing its wings. At some point I was distracted and turned the light on. Only then it started flying around the lamp again. I quickly turned the lamp off. I couldn't see it anymore, I scanned the whole room with my eyes when I finally spotted it. It was on top of my favorite floral dress, inside the half-open closet. I laughed. Maybe the flowers tricked it but since it liked it, it's fine.

It kept me company for about three days, even though the window was opened. One moment I could see it on the wall up high, the next it was hiding in the closet.

I was happy with the visit. I always wanted to get a butterfly tattoo, by the way. The butterfly is hope, it flies in the light, it's colorful and fragile. It lives in the summer, it's a moment. Its flight is a path around the light and it's also light as air, and in its path there are flowers. When we fall in love we get butterflies in our stomach. The butterfly transforms, emerges from its cocoon - evolution. On the other hand, above all, a butterfly must be free, perhaps it has no business lying lifeless on my body. How will my tattoos look on me when I grow up?

I don't know if it ever made it out, or if it stayed in the closet forever and I'll find it when I pack my summer clothes. However, at the end of the third day, we didn't come across each other again. I wonder what thoughts the next butterfly in my room will trigger, if any enters.

Η παρακάτω ενότητα αποτελείται από επτά χαρακτηριστικά με κοινά στοιχεία:

Χωρίς τίτλο, 2021-2022

Μεικτή τεχνική Χαρακτικής

Ξυλογραφία και Μεταξοτυπία, τυπώματα σε χαρτί

50 x 70 εκατοστά

Φωτογραφίες: Λεωνίδας Δημακόπουλος

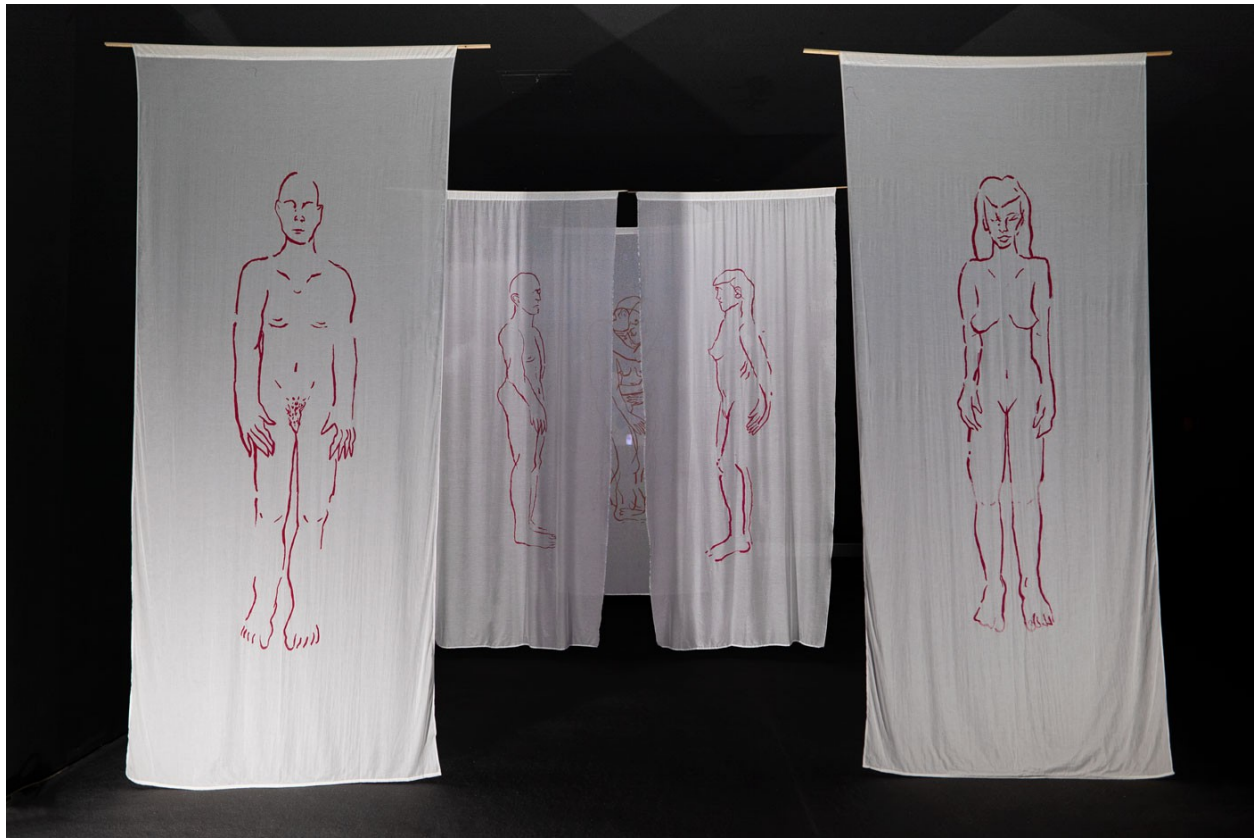
Η παρακάτω εγκατάσταση αποτελείται από 5 τυπωμένα πανιά:

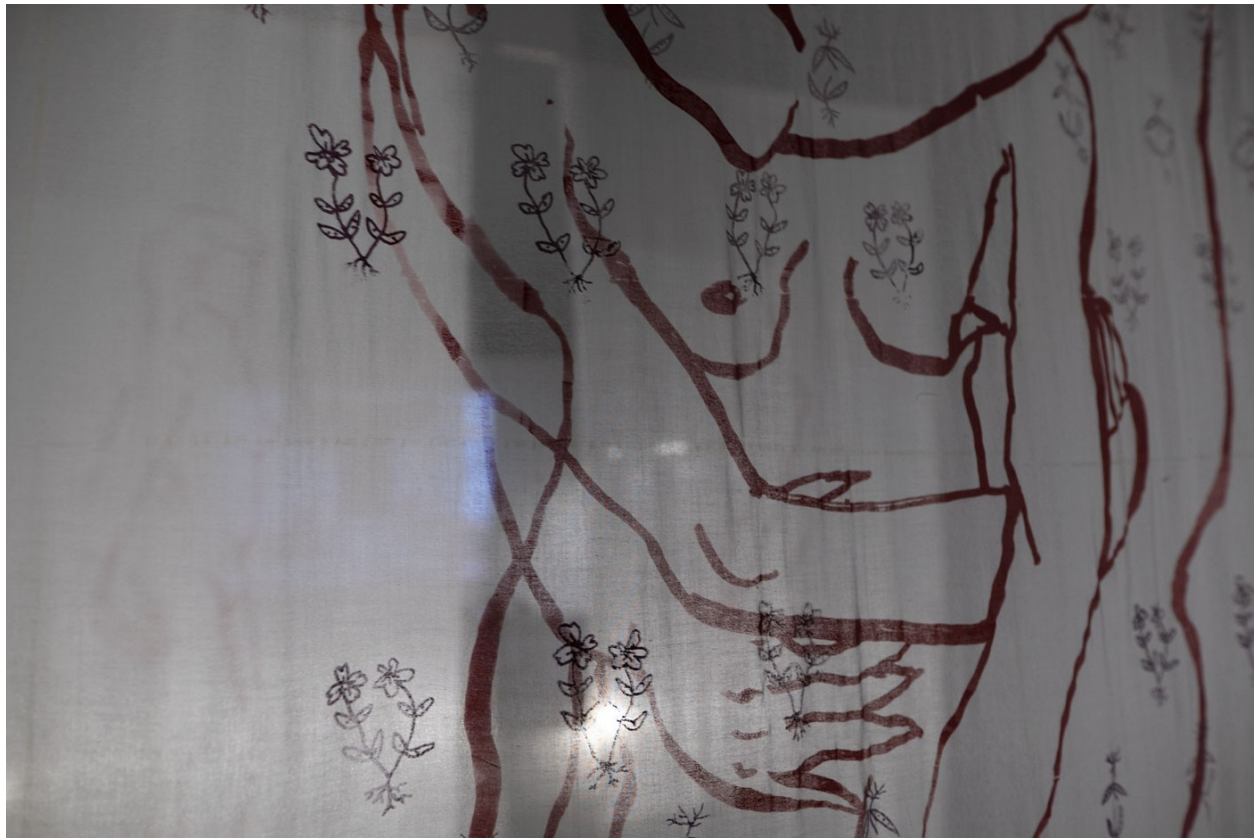
Χωρίς τίτλο, 2021-2022

Μεταξοτυπία

4,5 x 1,70 μέτρα

Φωτογραφίες: Λεωνίδας Δημακόπουλος - Ηλέκτρα Πετρουλάκη

Χωρίς τίτλο, 2022

Ξυλογραφίες τυπωμένες σε γυαλόχαρτο

ποικίλες διαστάσεις

Φωτογραφίες: Λεωνίδα Δημακόπουλος - Ηλέκτρα Πετρουλάκη

προβολή stopmotion animation
"Butterfly in my room", 2022
stopmotion animation
διάρκεια 1' 20"
Φωτογραφία: Ηλέκτρα Πετρουλάκη

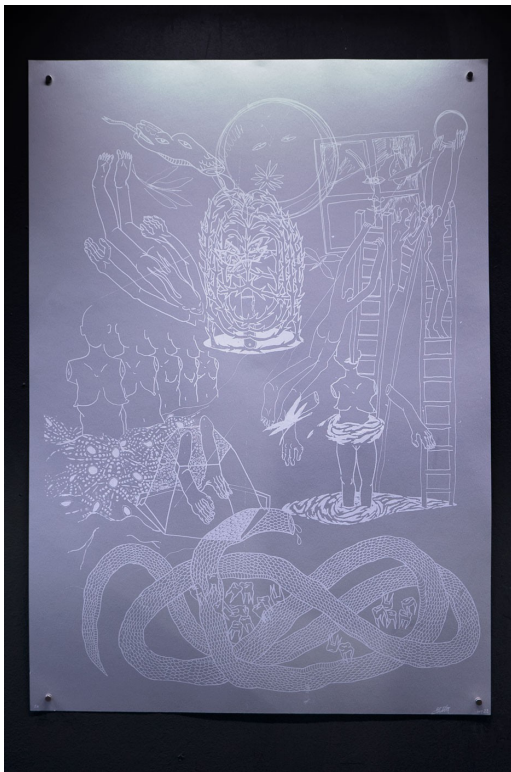

Χωρίς τίτλο, 2022

Μεταξοτυπίες τυπωμένες σε χαρτί

100 x 70 εκατοστά

Φωτογραφίες: Λεωνίδα Δημακόπουλος - Ηλέκτρα Πετρουλάκη

Χωρίς τίτλο, 2022
Οξυγραφία και Μεταξοτυπία τυπωμένη σε χαρτί
70 x 110 εκατοστά
Φωτογραφία: Λεωνίδας Δημακόπουλος

Βιβλίο, 2022
Οξυγραφίες σε Χαρτί
Βιβλιοδεσία στο χέρι
55 x 40 εκατοστά
Φωτογραφίες: Ηλέκτρα Πετρουλάκη

Χωρίς τίτλο, 2022
Μονοτυπία με καρμπόν
85 x 70 εκατοστά
Φωτογραφία: Ηλέκτρα Πετρουλάκη

"Lovestory", 2021-2022
GIF, προβολή σε κινητό

